

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI – POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Posl. br. 12 P-54/16-

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Puli - Pola, po sucu tog suda Saši Javoranu, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Istra Partner d.o.o., OIB: 38324790321, iz Pule, Kolodvorska 4, zastupanog po punomoćniku ZOU Goran Pajić i Nikola Pajić iz Pule, protiv tuženika Samira Hasanovića, OIB: 47469299314, iz Pule, Štinjanska cesta 87, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 17. studenoga 2016. godine, održane u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, na temelju članka 335 ZPP-a, dana 07. prosinca 2016. godine

presudio je

I Odbijaju se u cijelosti primarno postavljene tužbene zahtjeve tužitelja i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja Istra Partnera d.o.o., OIB: 38324790321, iz Pule, Kolodvorska 4 prema tuženiku Samiru Hasanoviću, OIB: 47469299314, iz Pule, Štinjanska cesta 87 koji tužbeni zahtjevi glase:

" 1. Nalaže se tuženiku Hasanović Samiru, OIB: 47469299314, iz Pule, Štinjanska cesta 87 da tužitelju Istra Partneru d.o.o., OIB: 38324790321, iz Pule, Kolodvorska 4 isplati iznos u visini od: 212.520,00 kuna zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos duga teče od dana 01. kolovoza 2015. godine po stopi od 8,14% godišnje pa do konačne isplate, a u slučaju promjene stope zateznih kamata, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, u skladu sa odredbom članka 29 stavka 2 Zakona o obveznim odnosima, a sve u roku 15 dana.

2. Utvrđuje se da je tužitelj Istra Partner d.o.o., OIB: 38324790321, iz Pule, Kolodvorska 4 vlasnik nekretnine označene kao k.č. br. 4502/87 u naravi šuma površine 638 m², upisane u zk. ul. 11423 k.o. Vodnjan, te se tužitelj ovlašćuje da po pravomoćnosti ove presude u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli – Pola ishodi uknjižbu prava vlasništva za nekretninu označenu kao k.č. br. 4502/87, u naravi šuma površine 638 m², upisane u zk. ul. 11423 k.o. Vodnjan, na svoje ime i u svoju korist, a što je tuženik Samir Hasanović, OIB: 47469299314, iz Pule, Štinjanska cesta 87 dužan trpjeti“, kao neosnovani.

II Nalaže se tužitelju da tuženiku na ime parničnog troška isplati iznos od 15.275,50 kuna, u roku od 15 dana.

III Odbijaju se u cijelosti tužitelj prema tuženiku sa zahtjevom za isplatu parničnog troška 29.950,00 kuna zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od presuđenja pa do isplate, te tuženik prema tužitelju u preostalom dijelu zahtjeva za isplatom parničnog troška u iznosu od 2.805,50 kuna, kao neosnovani.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 15. siječnja 2016. godine podnio tužbu u kojoj je u bitnom naveo da je zaključio kupoprodajni ugovor sa tuženikom dana 09.02.2015.godine kojim ugovorom je tužitelj prodao tuženiku u izreci opisanu nekretninu za kupoprodajnu cijenu u iznosu od 28.000,00 eura u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB te da je člankom 4 tog ugovora tužitelj tuženiku odmah po zaključenju tog ugovora i javnobilježničkoj ovjeri bezuvjetno dopustio tuženiku da kod suda ishodi uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na svoje ime odnosno na svoju korist. Člankom 5. istog ugovora ugovoreno je da tuženik stupa u neposredan posjed gore navedene nekretnine s danom sklapanja ugovora dakle 06. veljače 2015. godine. Tužitelj je naveo da se tuženik u zemljišnim knjigama upisao kao isključivi vlasnik predmetne nekretnine iako do proteka roka iz ugovora 31.07.2015. godine pa ni do dana sastava tužbe nije tužitelju isplatio niti jedan dio ugovorene kupoprodajne cijene. Stoga je tužitelj predložio da sud donese presudu vezano za primarno postavljene tužbeni zahtjev kojom će naložiti tuženiku da tužitelj isplati iznos 212.512,00 kuna zajedno sa kamatom opisanom u izreci ovog rješenja. Tužitelj je isto tako i predložio da sud radi osiguranja novčane tražbine odredi privremenu mjeru iz razloga što se tuženik aktivno bavi kupovinom i prodajom nekretnina, tužitelj se opravdano pribojava kako bi tuženik mogao otuđiti predmetnu nekretninu ili na koji drugi način raspolagati njome u korist neke treće osobe, sve ne bi li osujetio legitimne interese tužitelja da se na toj nekretnini utvrdi pravo vlasništva. Tužitelj je naveo imajući u vidu navod iz točke prijedloga, razvidno je da zaista postoji opasnost da će mjere osiguranja tuženici otuđenjem predmetnu nekretninu spriječiti ili neznatno otežati ostvarenje tužiteljeve tražbine. Tužitelj je naveo kako valja istaknuti da opisanu opasnost nije potrebno posebno dokazivati ako bi tužitelj učinio vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio ne samo neznatnu štetu (čl. 344. st. 2. Ovršnog zakona). S tim u vezi tužitelj je naveo kako je izvjesno da bi ostvarenje tužiteljeve tražbine bilo znatno otežano odnosno spriječeno da tuženik otuđi predmetnu nekretninu, ali ukoliko tuženik nema ozbiljnu namjeru otuđenja predmetne nekretnine, onda on određivanjem privremene mjere ne trpi čak ni neznatnu štetu. Tužitelj je naveo da je identično naslovni sud obrazlagao svoj stav u danas pravomoćnim rješenjima Općinskog suda u Puli-Pola, posl. br. P-3864/06-3 od 09. siječnja 2007. godine te posl. br. P-977/14 od dana 09. srpnja 2014. godine dozvolivši u identičnim situacijama jednaku privremenu mjeru kakvu ovdje tužitelj, kao osiguranje, te je tužitelj predložio odrediti – zabraniti otuđenja ili opterećenja predmetne nekretnine (čl. 345. st. 1. t. 3. OZ-a).

Stoga je tužitelj predložio da sud donese presudu na način da je postavio primarno postavljene tužbeni zahtjev i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, a sve sadržajno opisano u stavku I točkama 1. i 2. izreke ove odluke.

U odgovoru na tužbu na listu 30-31 spisa tuženik je u bitnom istaknuo kako tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovane u cijelosti osporava, te se istima u cijelosti protivi, te kao neosnovane u cijelosti osporava i sve činjenice navedene u tužbi. Tuženik ističe da je prema tužitelju u cijelosti podmirio sva dugovanja što jasno proizlazi i iz izjave koju je sastavio Slavoljub Bojić kao zastupnik tužitelja temeljem Trgovačke i specijalne punomoći koje tuženik dostavlja u prilogu. Naime, tužitelj je izdao Slavoljubu Bojiću Trgovačku i specijalnu punomoć koja je ovjerena od strane JB Nansi Kopic pod brojem OV-1331/15 dana

06.02.2015. g. kojom ga ovlašćuje da zastupa tužitelja i u njegovo ime zaključi pravno posao u vezi kupoprodaje nekretnine označene kao k.č. br. 4502/87 upisana u zk. ul. 11423 k.o. Vodnjan, te da primi isplatu kupoprodajne cijene u cijelosti, koja isplata je potvrđena putem spomenute Izjave. Imajući u vidu navedeno, tuženik je sa tužiteljem zaključio Ugovor o kupoprodaji, te je uredno isplatio kupoprodajnu cijenu u cijelosti.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi čitanjem dokumentacije na listovima 5-15 spisa, 27, 29, 33-38, 46-54, te dokumentacije na listu 57 spisa. Proveden je i dokaz saslušanje svjedoka Slavoljuba Bojića.

Tužbeni zahtjevi tužitelja, pripamno postavljeni i eventualno kumulirani, prema tuženiku temeljem postojećih dokaza u spisu neosnovani su u cijelosti.

U ovoj pravnoj stvari temeljem postojećih pisanih dokaza, u spisu nije sporna činjenica da na listu 8 do 9 spisa prileži Trgovačka i specijalna punomoć koju je tužitelj zastupan po članu uprave Milanu Jovanoviću dao Slavoljubu Bojiću, a kojom punomoći je sveobuhvatno ovlastio imenovanog da zastupa društvo Istra partner d.o.o. bez ograničenja, da poduzima radnje poslova društva, te pritom sklapa ugovore i poduzima pravne radnje u ime i za račun društva. Istom punomoći tužitelj je nesporno prema sadržaju iste izričito ovlastio Slavoljuba Bojića u odnosu na k.č. br. 4502/87 zk. ul. 11423 k.o. Vodnjan da može pronaći kupca zaključiti predugovor, ugovor o prodaji navedene nekretnine, preuzeti novac, te u cijelosti zastupati tužitelja pred svim fizičkim i pravnim osobama u svezi navedene prodaje, te predati u posjed nekretnine kupcu. Isto tako sveobuhvatnom punomoći na listu 8 spisa tužitelj je sadržajno nesporno ovlastio Slavoljuba Bojića da može između ostalog u ime i za račun tužitelja potpisivati potvrde o konačnoj isplati sve do prijenosa vlasništva na kupca uz napomenu da se ta punomoć daje na neodređeno vrijeme, te da vrijedi sve do pisanog opoziva. Nesporna je i činjenica da je predmetna punomoć izdana 06.02.2015.g., te ovjerena kod javnog bilježnika OV-1331/15.

Nije sporna činjenica da u spisu ne prileži pisani trag da je predmetna punomoć na listovima 8-9 spisa opozvana.

Nije sporna činjenica da na listu 5-6 spisa prileži ugovor o kupoprodaji nekretnine k.č. br. 4502/87 zk. ul. br. 11423 k.o. Vodnjan iz kojeg kupoprodajnog ugovora tužitelj zastupan po punomoćniku Bojić Slavoljubu kao prodavatelj, prodaje tuženiku kao kupcu navedenu nekretninu za cijenu u iznosu od 28.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja. Člankom 4 istog Ugovora proizlazi da prodavatelj bezuvjetno dopušta kupcu da odmah po sklapanju i javnobilježničkoj ovjeri ovog ugovora podnese prijedlog i ishodi kod Općinskog suda u Puli upis prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, dok iz čl. 5 ugovora proizlazi da kupac stupa u neposredni posjed te nekretnine danom sklapanja tog ugovora.

Nije sporna činjenica da na listu 6 spisa prileži javnobilježnička ovjera potpisa punomoćnika prodavatelja i kupca od 10.02.2015. g. vezano za predmetni ugovor od 09.02.2015.godine, pod brojem ovjere OV-1433/15 i OV-1434/15.

Nesporna je i činjenica da na listu 27 spisa prileži izjava Slavoljuba Bojića kao punomoćnika tužitelja kojom izjavom imenovani potvrđuje i čini nespornim da je Samir Hasanović kao kupac njemu na ruke u cijelosti isplatio iznos od 28 tisuća eura, na ime ugovorene kupoprodajne cijene, prema Ugovoru o kupoprodaji nekretnine k.č. br. 4502/87 zk. ul. 11423 k.o. Vodnjan, a koji je sklopljen 09.02.2015. g., a koji ugovor je Slavoljub Bojić potpisao za prodavatelja u svojstvu punomoćnika. Nesporna je i činjenica da na listu 27 spisa je doista potpisan Slavoljub Bojić budući

je imenovani svjedok u svom iskazu sa ročišta od 17.11.2016. g. potvrdio da se na listu 33 spisa (istovjetna je izjava i na listu 27 spisa) nalazi njegov potpis (list 2 zapisnika od 17.11.2016). Nesporna je činjenica da se uz potpis Slavoljuba Bojića nalazi i pečat tužitelja kao tvrtke.

Nije sporna činjenica da se jednostavnim vizualnim uvidom potpisa na listu 5 spisa na strani prodavatelja zastupanog po Slavoljubu Bojiću, te usporedbom sa nespornim potpisom Slavoljuba Bojića na zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice koji je na zahtjev suda dostavio MUP list 57 spisa, te potpisom na osobnom iskaznici Slavoljuba Bojića jasno vidi da se radi o identičnim potpisima s jedne strane na zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice i presliku osobne iskaznice, te identičnom potpisu na Ugovoru o kupoprodaji nekretnine, pod oznakom prodavatelj list 5 spisa.

Nije nadalje sporna činjenica da izjavu na listu 27 spisa i 33 spisa tužitelj uopće nije priložio uz tužbu, kao što je nesporna činjenica koja proizlazi i iz dokumentacije na listu 46 – 54 spisa, ali i iz iskaza svjedoka Slavoljuba Bojića da je došlo do pogoršanja odnosa između njega i zakonskog zastupnika tužitelja Milana Jovanovića, budući je i iz službene zabilješke MUP-a nastr. 54 spisa zz tužitelja naveo da se posvađao sa svjedokom 26.11.2015.godine.

Nesporna je i činjenica da prema sadržaju službene zabilješke na listu 51-52 spisa koja je nastala vezano za razgovor djelatnika MUP-a sa Slavoljubom Bojićem, da je imenovani i pred policijom iskazao da je uručio primljeni novac od kupoprodaje nekretnine u gotovini, što se dogodilo u Milanovoj kući u Peroju, list 51 spisa. Nesporna je i činjenica da na listu 53 spisa prileži službena zabilješka djelatnika policije sa Samirom Hasanovićem iz kojeg iskaza proizlazi da je vezano za prodaju predmetne parcele Slavoljubu Bojiću na dan potpisivanja kupoprodajnog ugovora dao na ruke iznos od 20 tisuća eura, a u poslijepodnevnim satima oko 8 tisuća eura, što mu je Slavoljub Bojić potvrdio izdavanjem potvrde da je primio novac, koja potvrda je priložena u postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Puli.

Nesporna je nadalje i činjenica da iz sadržaja službene zabilješke policijskih djelatnika vezano za istovjetnu problematiku sa Milanom Jovanovićem da iz cjelokupnog sadržaja službene zabilješke uopće ne proizlaze navodi da mu Slavoljub Bojić nije predao iznos od 28 tisuća eura na ime kupoprodajne cijene. Naprotiv, iz sadržaja službene zabilješke nastale u razgovoru djelatnika MUP-a sa Milanom Jovanovićem proizlazi da je došlo do svađe između Slavoljuba Bojića i Milana Jovanovića dana 26.11.2015. godine.

Na ročištu od 03.10.2016. godine stranke su na izričit upit suca učinile nespornim postojanje predmetnog ugovora o kupoprodaji na listu 5 spisa kao i postojanje trgovačke i specijalne punomoći od 06.02.2015. g. na listu 8-9 spisa sa ovlastima koje se navode u toj punomoći.

Nesporna je i činjenica da je tuženik upisan kao vlasnik kč. br. 4502/87 zk. ul. 11423 k.o. Vodnjan, što dokazuje i vlasnički list na str. 12 do 14 spisa.

Sve navedene nesporne okolnosti proizlaze iz prethodno navedenih postojećih dokaza u spisu.

Ono što je sporno u ovoj pravnoj stvari je osnovanost osnove tužbenog zahtjeva.

Tijekom postupka tužitelj je na ročištu od 03.10.2016. g. osporio izjavu Slavoljuba Bojića na listu 33 (odnosno 27) spisa, te je čak osporio i da se na njoj nalazi potpis Slavoljuba Bojića.

Sporno je bilo i pitanje da li je tužitelj odnosno zz tužitelja zaprimio iznos kupoprodajne cijene vezano za prodaju predmetne nekretnine, budući tužitelj po punomoćniku na ročištu od 03.10.2016. godine navodi da je protiv Slavoljuba Bojića podnio i kaznenu prijavu što je i dokazao dokazom na listu 47-50 spisa.

Sam tužitelj je razvidno bio "nesiguran" u svoj tužbeni zahtjev budući je isti postavljen kroz primarno postavljenu tužbeni zahtjev vezano za povrat novčanog iznosa pozivom na činjenične navode o neisplaćivanju kupoprodajne cijene da bi kroz eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tražio utvrđenje vlasništva na predmetnoj nekretnini, što je međusobno bitno različito.

Vezano za pitanje potpisa punomoćnika tužitelja Slavoljuba Bojića na izjavi na listovima 27, odnosno 33 spisa kako je već navedeno već i sami pisani dokazi u spisu jasno ukazuju usporedbom potpisa imenovanog na toj izjavi sa dokumentacijom na listu 57 – zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice, kao i sa preslikom osobne iskaznice gdje se nalazi potpis Slavoljuba Bojića – list 65 spisa nedvosmisleno proizlazi da se radi o istovjetnim potpisima a i sam svjedok Slavoljub Bojić je na ročištu od 17.11.2016. g. iskazao da je potpisao on izjavu na listu 33 spisa. Stoga je taj prigovor valjalo odbiti kao neosnovan.

Vezano za sporno pitanje da li sadržaj izjave na listu 27, odnosno 33 spisa odgovara onome što se događalo na terenu, odnosno da li je uistinu temeljem kupoprodajnog ugovora na listu 5 spisa od 09.02.2015. g. isplaćena u cijelosti kupoprodajna cijena na temelju sadržaja Izjave na listu 27 spisa, ali i iskaza svjedoka Slavoljuba Bojića koji je i sukladno čl. 246 ZPP-a položio sudsku prisegu pa njegov iskaz u dijelovima kojeg sud prihvaća ima još jači učinak, valjalo je potvrdno odgovoriti na postavljeno pitanje budući opisano ukazuje da je predmetni kupoprodajni ugovor u cijelosti realiziran, te da je kupac punomoćniku prodavatelja u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu.

Naime iz iskaza svjedoka Slavoljuba Bojića, u dijelu kojeg sud prihvaća proizlazi da je točan sadržaj izjave na listu 33 spisa, te da je taj iznos kupoprodajne cijene primljen s osnova kupoprodajnog ugovora sa lista 5 spisa od Samira Hasanovića, uz potvrdu svjedoka da je imao ovlaštenje primiti novac na ime kupoprodajne cijene (što je uostalom jasno proizlazilo iz sadržaja Punomoći od 06.02.2015. godine, na listu 8-9 spisa), a isto su stranke učinile nespornim i na ročištu od 03.10.2016. godine, list 40 spisa. Svjedok je potvrdio postojanje tog ovlaštenja iz punomoći na listu 8-9 spisa u kojoj je navedena konkretna parcela, te je svjedok potvrdio da je tuženik uredno kupio tu nekretninu. Svjedok je potvrdio da iznos od kupoprodajne cijene nije plaćen na račun tužitelja, jer je svjedoku trebala gotovina da nešto riješi – plati u firmi, a da nije računao da će doći do svađe sa Jovanovićem, iako je tuženik uredno sve platio vezano za tu parcelu. Sud prihvaća i daljnji dio iskaza imenovanog svjedoka da je Milan Jovanović obaviješten o isplati kupoprodajne cijene, te da ga je o tome obavijestio dva dana kasnije u ponedjeljak jer je u petak primio novac od Hasanovića u gotovini (što prihvaća i ovaj sud budući je doista dva dana nakon potvrde 09.02.2015. godine, koja je nastala u petak kad je svjedok nakon dva dana obavijestio Milana Jovanovića bio ponedjeljak.). Sud prihvaća i iskaz imenovanog svjedoka da je između njega i Jovanovića "puklo" što dokazuje i obimna dokumentacija na listovima 46-54 spisa, te da je točno ono što je rekao na razgovoru u policiji o čemu postoji službena zabilješka na listu 51-52 spisa.

Svjedok je nadalje iskazao da je dio novca od kupoprodajne cijene uručio za potrebe firme tužitelja, a dio novca je išlo za njegovu drugu firmu Zlatna obala d.o.o. i to iznos od 6 tisuća eura od kupoprodajne cijene. Svjedok Bojić je nadalje potvrdio da mu je Hasanović novac predao na adresi Kolodvorska 4 gdje je njegova kancelarija, te da mu je isplatio iznos kupoprodajne cijene u eurima, te da je prebrojao ukupan iznos. Svjedok je na izričit upit iskazao da je na dan kad je izdana potvrda kupac platio kupoprodajnu cijenu. Svjedok je potvrdio da je novac od kupoprodajne cijene predan

Milanu Jovanoviću u kući, te da potvrda nije izdana jer u to vrijeme nisu tako funkcionirali, odnosi između njih su bili normalni jer su bili kumovi. Po daljnjem iskazu svjedoka on je novac od kupoprodajne cijene dao Jovanoviću ujutro, jer je prije toga išao po njega čak na granicu Slovenije, te mu je na adresi 355 b u Peroju u njegovoj kući predao novac, a novac koji je dan od kupoprodajne cijene u visini od 6 tisuća eura za potrebe druge firma Milana Jovanovića – Zlatna obala d.o.o. po iskazu svjedoka on je zajedno sa Jovanovićem otišao, te je Jovanović dao ljudima šest tisuća eura vezano za projektiranje, a ostatak novca od kupoprodajne cijene je išao za firmu Istra partner.

Na temelju analize iskaza saslušanog svjedoka Slavoljuba Bojića jasno proizlazi ono što je relevantno u ovom postupku u odnosu na tuženika, da je tuženik doista u cijelosti ispunio svoju obvezu iz ugovora o kupoprodaji nekretnine od 09.02.2015. godine, list 5 spisa postupivši na način kako je i navedeno u potvrdi na listu 33 spisa, dakle isplativši u cijelosti kupoprodajnu cijenu u visini od 28.000,00 eura.

Pitanje da li je dotadašnji kum Milana Jovanovića, svjedok Slavoljub Bojić doista predao cjelokupan taj iznos Milanu Jovanoviću na način kako je on to opisao 6 tisuća eura za potrebe firme Zlatna obala d.o.o., također u vlasništvu Milana Jovanovića – po iskazu svjedoka, a preostalu razliku od 22.000,00 eura za potrebe firme tužitelja, po ocjeni ovog suda potpuno je irelevantna za tuženika koji je sa svoje strane ispunio svoju ugovornu obvezu prema prodavatelju – tužitelju, o čemu mu je i ovlaštenu punomoćnik tužitelja sukladno i ovlaštenju iz punomoći na listu 8-9 spisa i izdao Potvrdu – Izjavu na listu 33 (i 27 spisa) kojom je u cijelosti potvrđen isplata kupoprodajne cijene. Opisano je uostalom bilo u suglasju i sa službenim zabilješkama na listovima 51 do 53 spisa kojima su svjedok Slavoljub Bojić i tuženik predm djelatnicima policije potvrdili da je kupoprodajna cijena plaćena u cijelosti u iznosu od 28.000,00 Eura za što je izdana potvrda.

Stoga po ocjeni ovog suda pitanje da li je kupoprodajna cijena doista dana od strane svjedoka Slavoljuba Bojića zakonskom zastupniku tužitelja Milanu Jovanoviću u njegovoj kući u Peroju, te da li je dio te kupoprodajne cijene od 22 tisuće eura išao za potrebe firme tužitelja, a preostali dio od 6 tisuća eura, za potrebe njegove druge firme Zlatna obala d.o.o. je po ocjeni ovog suda za tuženika potpuno irelevantno, budući i iz službene zabilješke sastavljene od djelatnika policije od 25.04.2016. godine je zakonski zastupnik tužitelja Milan Jovanović jasno iskazao da se on posvađao sa Slavoljubom Bojićem tek 26.11.2015. g. dakle više od devet mjeseci nakon nastanka predmetnog ugovora. Osim toga i iskaz svjedoka Slavoljuba Bojića jasno ukazuje da su on i Milan Jovanović bili kumovi i da su do svađe odnosi bili dobri. Stoga niti tuženik kao kupac nije imao nikakvog razloga posumnjati da nešto između punomoćnika tužitelja Slavoljuba Bojića i tužitelja ne bi bilo u redu.

U takvom kontekstu sukladno vlasničkom listu na listu 12-14 spisa tuženik se uredno upisao kao vlasnik k.č. br. 4502/87 k.o. Vodnjan, a temeljem predmetnog kupoprodajnog ugovora u kojem je ovlaštenu punomoćnik tužitelja svjedok Slavoljub Bojić potpisao predmetni kupoprodajni ugovor uz izdavanje clausule intabulandi u čl. 4 u korist tuženika.

Pitanje poslovnih odnosa između dva "bivša" kuma svjedoka Slavoljuba Bojića i zakonskog zastupnika tužitelja Milana Jovanovića rješavati će se u nekim drugim postupcima budući je nesporno da je tužitelj podnio i kaznenu prijavu protiv svjedoka Bojića na listu 47-50 spisa.

Ono što je bitno u odnosu na tuženika jest činjenica da je tuženik i u službenoj zabilješci u razgovoru sa policijom na listu 53 spisa jasno potvrdio prethodno navedeno relevantno činjenično stanje, a to je da je ispunio svoju ugovornu obvezu iz predmetnog kupoprodajnog ugovora isplativši

svjedoku Slavoljubu Bojiću kao ovlaštenom punomoćniku tužitelja cjelokupnu kupoprodajnu cijenu zbog čega se predmetna nekretnina sa imena tužitelja i knjižila na ime tuženika što dokazuje i vlasnički list na str. 12 do 14 spisa.

Osim toga i navodi tuženika u službenoj zabilješci policije vezano za kompenzaciju koja mu je predložena od strane zakonskog zastupnika tužitelja imaju svoju logiku naročito kroz dio navoda gdje svjedok ukazuje na nelogičnost prijedloga zakonskog zastupnika tužitelja vezano za kompenzaciju ako nije primio novac od kupoprodaje predmetne parcele.

No, i neovisno o istinitosti navoda tužitelja u službenoj zabilješci po ocjeni ovog suda u kontekstu realizacije predmetnog kupoprodajnog ugovora tužitelj na temelju onog činjeničnog osnova za koji je sud vezan, u kojem navodi da tuženik nije isplatio kupoprodajnu cijenu ne može graditi pravno povoljniju poziciju postavljanjem primarno i eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva, po tom činjeničnom osnovu za kojeg je sud vezan.

Isto tako, temeljem članka 186 st. 3 ZPP-a sud nije vezan za pravni osnov tužbenog zahtjeva.

Međutim, u konkretnom slučaju tužbeni zahtjev tužitelja ne može se podvesti ni pod odredbu članka 1111 ZOO-a u kontekstu kad je sukladno članku 9 i sukladno članku 376 ZOO-a predmetni ugovor o kupoprodaji u cijelosti i realiziran na terenu budući je kupoprodajna cijena isplaćena u cijelosti a tuženik se upisao kao vlasnik iste, uz naglasak da je sud sukladno članku 2 ZPP-a vezan okvirima postavljenom tužbenog zahtjeva. Opisano je bitno navesti u kontekstu š ukoliko bi viši sud eventualno našao neke razloge ništetnosti na koje sud pazi po službenoj dužnosti (članak 327 ZOO-a) tada bi u kontekstu članka 323 ZOO-a i posljedicama te ništetnosti i tužbeni zahtjev morao bitno drugačije glasiti. No niti tužitelj tijekom postupka nije ukazivao sa svoje strane na postojanje ništetnosti predmetnog ugovora zbog čega je i ustrajao u tako specificiranim tužbenim zahtjevima (primarno i eventualno kumuliranim).

Sukladno svemu prethodno obrazloženom valjalo je u cijelosti odbiti primarno i eventualno kumulirani zahtjev tužitelja prema tuženiku kao neosnovan stav I izreke ove presude.

Na ročištu od 17.11.2016. godine, list 3 zapisnika tuženik je odustao od provođenja dokaza grafološkim vještačenjem cijeneći iskaz svjedoka Slavoljuba Bojića, ali i ostale priležće dokaze u spisu. U odnosu na dokazni prijedlog saslušanja parničnih stranaka koji je predložen od strane tužitelja u tužbi, a koji je u pravilu supsidijaran dokaz u smislu članka 264 st. 2 ZPP-a isti nije bilo potrebno provoditi budući u spisu postoji veliki broj dokaza koji omogućavaju utvrđenje činjeničnog stanja. Osim toga, nisu jasno navedene na koje bi se to okolnosti trebale saslušavati parnične stranke, odnosno zakonskog zastupnika tužitelja, a koje sud ne može saznati iz već postojećih dokaza u spisu, stoga je valjalo suditi temeljem postojećih dokaza u spisu, kako se ne bi stvarali daljnji nepotrebni troškovi.

Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1 ZPP-a.

Tuženik je u ovoj pravnoj stvari bio zastupan po punomoćniku odvjetniku, pa kako je u ovoj pravnoj stvari tuženik u cijelosti uspio, valjalo mu je sukladno troškovniku na listu 63 spisa priznati nagradu za sastav odgovora na tužbu od 19.02.2016. godine 250 bodova po Tbr 8/1, za sastav žalbe na privremenu mjeru od 29.01.2016. godine 125 bodova Tbr 10/5, za zastupanje na ročištima od 03.10.2016. godine i 17.11.2016. godine po 250 bodova Tbr 9/1, za nazočnost na ročištu za objavu presude 50 bodova Tbr 9/3, što iznosi ukupno 925 bodova ili 9.250,00 kuna uz PDV od 25% ili

2.312,50 kuna zbrojeno 11.562,50 kuna. Tuženiku nadalje pripada i trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu 1.238,00 kuna po Tar br. 1 st. 2 (polovica pristojbe), te trošak sudske pristojbe na žalbu protiv rješenja o određivanju privremene mjere u iznosu od 2.475,00 kuna po Tar br. 3 st. 3 u svezi Tar br. 2 st. 5. ZOSP-a, što sa iznosom od 11.562,50 kuna daje zbrojeno iznos 15.275,50 kuna na ime parničnog troška, koji iznos parničnog troška je tužitelj dužan isplatiti tuženiku, stavak II izreke ove presude.

Budući je tuženik na ime ukupnog parničnog troška potraživao iznos od 18.081,00 kunu valjalo ga je sukladno prethodno obrazloženom odbiti prema tužitelju za ukupan iznos parničnog troška od 2.805,50 kuna, stavak III izreke ove presude, kao neosnovan.

Naime, sukladno članku 155 ZPP-a tuženiku pripada nagrada za odvjetnika za sastav žalbe na rješenje o određivanju privremene mjere po Tbr 10/5, te sada pristojbe za odgovor na tužbu u visini ½ sudske pristojbe, kako je obrazloženo po Tarifi i tarifnom broju.

Budući je tužitelj u cijelosti izgubio ovu parnicu valjalo je odbiti njegov zahtjev za naknadom parničnog troška u iznosu od 29.950,00 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja pa do isplate, kao neosnovan stavak III izreke ove presude.

U Puli, dana 07. prosinca 2016. godine

S u d a c

Saša Javoran v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

D n a:

- Tužitelju po pun.
- Tuženiku po pun.

Za točnost otpravka- ovlašteni službenik